

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ (Ν.3869/2010)

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
Αριθμός απόφασης 30/2024

Ερμηνεύει π. με
αριθμ. 12023
απόφαση. Πειραιά
21.5.2024

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ελένη Δασκαλοπούλου, Ειρηνοδίκη και το Γραμματέα Νικόλαο Μπακάλη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του τη 2^α Απριλίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

1, που παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου οικηγόρου του Μιχαήλ Κούβαρη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ – ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το δ.τ. «ALPHA BANK», με έδρα την Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», κατόπιν διάσπασης της τελευταίας (Διασπώμενης) με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και εισφοράς του στη νεοσυσταθείσα εταιρεία – πιστωτικό ίδρυμα (Επωφελούμενη), η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από την πληρεξουσία δικηγόρο της. 2) Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «SERIAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στην Ν. Σμύρνη και εκπροσωπείται νόμιμα, υπό την ιδιότητα της νόμιμης διαχειρίστριας της υπ' αριθμ. 2409251 συμβάσεως στεγαστικού δανείου που είχε συναφθεί με την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το δ.τ. «ALPHA BANK», η οποία δεν προκατέθεσε προτάσεις και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Ο αιτών με την από 15-01-2024 αίτηση που απηύθυνε προς το Δικαστήριο τούτο και για όσους λόγους εκθέτει στο σχετικό δικόγραφο, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα αιτήματά του. Με την υπ' αριθμ. 2024 πράξη της Ειρηνοδίκη Πειραιά, ορίσθηκε ημερομηνία συζήτησης της αίτησης αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε και η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο πινάκιο και οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω εκτέθηκε. Ακολούθησε συζήτηση της υπόθεσης όπως αναφέρεται στα πρακτικά της παρούσας. Ακολούθως το Δικαστήριο,

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του Κ.Πολ.Δ., αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα του απόφαση έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Στη συζήτηση καλούνται οκτώ ημέρες πριν όλοι οι διάδικοι που αναφέρονται στην απόφαση (άρθρο 318 Κ.Πολ.Δ.). Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατυπώσεως των σχετικών σημείων της αποφάσεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεσή της και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει απ' αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι "σαφής" αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευόμενη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατό να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διατάξεως, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι τούτο αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεώς του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεώς του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014). Επισημαίνεται ότι από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 315 και 316 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής απόφασης, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (ΑΠ 359/2017). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητείται η βούληση των δικαστών,

που εξέδωσαν την ερμηνευμένη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017, ΑΠ 75/2017). Σύμφωνα εξάλλου με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010: «Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται, τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στη περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε καθήκον να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί πια να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους. Η δυνατότητα της ρύθμισης, για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει εν προκειμένω στη δυνατότητα μίας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπερέβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη προκειμένου να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από την ρευστοποίηση της περιουσίας τους. Τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών».

Με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών εκθέτει ότι με την με αριθμό 1905/2023 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, έγινε δεκτή η αίτησή του περί υπαγωγής του στο νόμο Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη του με τον ορισμό μηδενικών καταβολών στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 του νόμου Ν. 3869/2010 και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία του, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα 20 ετών, ύψους εκάστης δόσης 256,49 ευρώ, ήτοι συνολικά για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ορίστηκε να καταβάλει το συνολικό ποσό των 61.557,60 ευρώ. Η καταβολή των δόσεων αυτών ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ισχυρίζεται επίσης ο αιτών ότι η διατύπωση του διατακτικού στην ανωτέρω απόφαση όσον αφορά στον υπολογισμό του μέσου επιτοκίου στεγαστικού δανείου, είναι ασαφής και θα πρέπει να ερμηνευτεί. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να ερμηνευτεί, εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο το οποίο επιβλήθηκε στον αιτούντα να καταβάλλει για την ανωτέρω αιτία. Με το περιεχόμενο αυτό η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ.2 Κ.Πολ.Δ.) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, είναι παραδεκτή μόνο ως προς την πρώτη των καθ' ύλη, καθώς η δεύτερη των καθ' ύλη δεν υπήρξε διάδικος στην υπ' αριθμ. 1905/2023 απόφαση της οποίας ζητείται η ερμηνεία (άρθρο 318 Κ.Πολ.Δ.) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 316 Κ.Πολ.Δ.. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω καθ' ουσίαν.

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκόμισαν μετ' επικλήσεως και απ' όλη εν γένει τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα εξής: Με την με αριθμό 1905/2023 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, έγινε δεκτή η αίτησή του αιτούντος περί υπαγωγής του στο νόμο Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη του με τον ορισμό μηδενικών καταβολών στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 8 του νόμου Ν. 3869/2010 και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία του, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα 20 ετών, ύψους εκάστης δόσης 256,49 ευρώ, ήτοι συνολικά για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ορίστηκε να καταβάλει στην ανώνυμη τραπεζική εταιρεία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» το συνολικό ποσό των 61.557,60 ευρώ. Η καταβολή των δόσεων αυτών ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πράγματι, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης, κατά την κρίση του δικαστηρίου, είναι ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται αν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Εδώ θα πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: Αναμφισβήτητα, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας ως δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω έως έναν βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη

στην έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο Νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 ήτοι μετά από έως 20 ή 35 χρόνια, ανάλογα την περίπτωση. Εξάλλου, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση από όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας το σκοπό και το πνεύμα του Νόμου. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010 όπως αυτός αποτυπώνεται ρητά στην αιτιολογική του έκθεση (βλ. ανωτέρω στη μείζονα της παρούσας), ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου.

Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να ερμηνευθεί η υπ' αριθμ. ... απόφαση, ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος μηνιαίας δόσης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 Κ.Πολ. Δ. της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της υπ' αριθμ. ... απόφασης, η οποία ερμηνεύεται, ως και η αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. Ν. 3869/2010

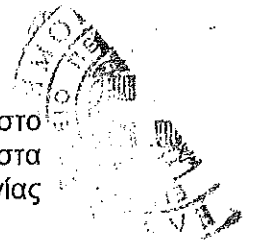
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία διαδίκων, ερήμην 2^{ης} των καθ' ων.

Δέχεται την αίτηση.

Ερμηνεύει την υπ' αριθμ. ... απόφαση του Ειρηνοδικείου Πειραιά και δη το διατακτικό αυτής, ως προς τη διάταξή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος, κατά το ότι το αναφερόμενο σε αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο στον αιτούντα, ήτοι στο ποσό των 256,49 ευρώ και δε θα υπολογίζεται στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία, ήτοι στο ποσό των 61.557,60 ευρώ.

Διατάσσει τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της υπ' αριθμ. ... / ... απόφασης και την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στον Πειραιά στις 21-05 - 2024.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Θεωρήθηκε για τη σήμανση
και έκδοσή του κατά τη σειρά
της παραγγελίας.

Ημερομηνία 27/5/2024
Ο Γραμματέας

Γεώργιος Τσίγκας